

FILIACION REPUBLICANA FEDERAL ESPAÑOLA

España infraccionable, República Federal, Derechos del Hombre.

Potser no en parlariem, perquè tot això té un regust de l'any 1873... però, com sigui que s'han dirigit al nostre President "protestant contra la insinuació apareguda aquests dies a la premsa referent a la petició d'algun sector que demana l'exclusivitat del vot pel referèndum a propòsit de l'Estatut de Catalunya pels catalans residents o no a la nostra terra i pels forans que hi visquin més de 23 anys", dient que el "plantejament d'aquesta qüestió prèvia al susdit referèndum, està mancat de tot sentit polític i de concòrdia" i creient ells que "res no s'oposa a acordar la facultat de votar el referèndum de l'Estatut a tots els residents a Catalunya que gaudeixen la plenitud dels drets de ciutadania", aquest fet, el d'haver-se dirigit al nostre President, ens obliga a fer-hi un petit comentari.

Poques paraules, però; val la pena, al nostre entendre, de parlar-ne, per tal com la generositat i la inhibició, amb tot una llei d'arguments de fons sentimental, ens han donat sempre, sempre, mal resultat.

Cal recordar la història. "La passivitat, per no dir la culpable indiferència amb què els catalans del segle XII veieren com Peronella canviava el nom català del seu fill per un nom aragonès", la mansuetud amb què sota pretext d'ésser l'Aragó reialme, i Catalunya comtat anteposessin llurs cabdills el títol de Rei d'Aragó al de Comte de Barcelona; això que semblà als catalans d'aleshores petit i sense importància, tingué una transcendència enorme, perquè fou el primer pas donat per la nostra terra en el fatal pendent que havia de portar-la a la completa desaparició del món polític.

En aquella època era l'Aragó qui necessitava de Catalunya, nació ja relativament important, respectada i ben governada pel gloriós Comte Ramon Berenguer IV. No obstant, el protegit anà davant del protector, i d'Aragó fou el nom, i d'Aragó foren les glòries, i quan segles a venir els mariners i soldats catalans estengueren, portats per naus catalanes, els productes catalans; la llengua catalana per tot el mediterrani; quan des de Gibraltar fins a Trebisonda, les catalanes barres flamejaven altives, fou tan sols d'Aragó l'anomenada, i, llevat de les nostres cròniques, en tots els llibres que de llavors parlen, no veiem sinó esmentats els Reis d'Aragó i les armes aragoneses, i els dominis de la que tan sols pel nom de Corona d'Aragó es coneixia.

Dintre l'apellatiu d'Aragonesos se'ns confon i se'ns ha confós, i s'ha perdut pels estranys el ressò del nom de Catalunya, a malgrat que en la realitat fos aquesta la que per dret de mare i fundadora, i per raó de les seves superiors condicions de poder i de cultura maniobrés el timó de la nau de l'Estat.

I a Casp, en aquell Parlament tan celebrat, en aquella Assemblea que alguns autors han volgut presentar-nos com a exemple gloriós per la demostra-

7